

Адаптація продовжується

[М. МИХАЙЛИНА]

#15-16 от 22.06.2004

З 1 по 3 червня відбувся науково-методичний семінар з питань організації навчального процесу за кредитно-модульною системою. Учасниками цього заходу стали викладачі та завідувачі випускаючих кафедр за 7 спеціальностями: технологія машинобудування (кафедра різання матеріалів та різальних інструментів); підйомно-транспортні, будівельні, дорожні машини і обладнання (кафедра підйомно-транспортних машин та обладнання); електромеханічні системи автоматизації та електропривод; електропобутова техніка (кафедра автоматизованих електромеханічних систем); електронні системи; фізична та біомедична електроніка (кафедра промислової та біомедичної електроніки).

Доповідачами про завдання та мету експерименту, в якому бере участь НТУ "ХПІ", були ректор університету Л.Л. ТОВАЖНЯНСЬКИЙ, проректори Є.І. СОКОЛ, Ю.Д. САКАРА, а також завідувач кафедри електричних апаратів Б.В. КЛИМЕНКО.

Цей експеримент в НТУ "ХПІ" почнеться 1 вересня 2004 року. За новою системою будуть використовуватися і нові оцінки: А (відмінно) - відмінна робота з однією незначною помилкою; В (дуже добре) - вище за середнє, але з кількома помилками; С (добре) - звичайна робота з кількома значними помилками; D (задовільно) - посередньо, зі значними недоліками; E (достатньо) - виконання задовольняє мінімум критеріїв оцінки; FX (не здано) - для одержання кредиту потрібна деяка доробка; F (не здано) - для одержання кредиту потрібна значна доробка.

Загалом мету впровадження кредитно-модульної системи можна визначити, як зближення вітчизняної освітньої системи з європейською, визнання за кордоном результатів навчання у вітчизняних закладах освіти, надання студентам можливості продовжити навчання в іншому закладі для одержання диплома, ступеня, кваліфікації, а також можливості використання досвіду і ресурсів іншого закладу для поглиблення освіти.

Основні ж завдання кредитно-модульної системи на семінарі були визначені так: адаптація системи вищої освіти України до ідей Болонського процесу для забезпечення мобільності студентів у процесі навчання; забезпечення гнучкості підготовки фахівців, враховуючи швидкозмінні вимоги національного та світового ринків праці; стимулювання учасників навчального процесу до підвищення якості вищої освіти.